

Chetirinadeseta glava TREVOGA

Stanislava pozvyni na vhodnata vrata. Marina vednaga j otvori.

- Vlez, Stani.

- Ima li njakoj u vas?

- Nashite spjat. Ne se bezpokoj.

- Razkazhi mi kakvo se sluchi u Elito.

- Izljazoh kym pet chasa da se porazhodja i sreshtnah Rajcho. Trygnahme s nego i v Morskata gradina sreshtnahme Elito i Emo.

- Rajcho zaradi Elito li otivashe natam?

- Da, no Elito mu e bratovchedka.

- Znam. Stava duma dali predvaritelno sa se ugovorili.

- Ne znaja. No az sreshtam Rajcho, a toj me zavezhdna na mjestoto, kydeto sa Elito i Emo. Sled tova dojdoha Ivancho i Dora.

- Novi dvojki?

- Ne. Te kazaha, che tova bilo antidvojкова koalicija.

- Interesno.

- Da, a u Elito, kogato vsichki se bjaha izponapili, dojdoha Rumeni i Iskra.

- I ti, kogato si zamina, Emo i Iskra tam li ostanaha?

- Vsichki bjaha pijani, Elito se panikjosa, a Emo ostana da j pomaga da gi iztreznjavat.

- Znachi Emo e ostanal tam, taka li? Trjabva da se obadam na Elito.

- Zashto?

- Zashtoto dnes se hvanah s Iskra na bas, che tja njama da mozhe da nakara Emo da spi s neja, a tja tvyrdeshe, che shte go nakara.

- Njama da mozhe. Tja e pijana.

- Vse pak shte se obadja na Elito... Alo! Eli, ti li si? Emo u vas li e? Njama go? Koga izleze? Kakvo? Ne trjabvashe da stava! Nishto, nishto! Dochuvane.

- Kakvo stana?

- Emo e izljazyl s Iskra!

- S Iskra?

- Da.

- Koga?

- Predi petnadeset minuti.

- Toj sigurno samo shte ja izprati.

- Ne znam. Az shte se obadja na Slavcho... Alo. Slavcho mozhe li da se obadi? Edna negova syuchenichka go tyrsi. Da? Slavcho, ti li si? Znaesh li kakvo stana? Predi petnadeset minuti ot Elito sa izlezli zaedno Emo i Iskra. Iskra bila pijana. Dobre, shte te chakam na pametnika. Chao.

- I az shte dojda.

- Dobre, Marina.

- Chakaj samo da se obleka.

- No po-byrzo.

Kogato izljazoha na ulicata, beshe deset i polovina vecherta.

- Kyde shte se sreshtnem sys Slavcho?

- Pri pametnika na Kapitana.

- Mozhem s avtobusa da otidem do tam.

- Njamam bileti.

- Nishto, az imam. Hajde, po-byrzo, che idva.

- Klasnata ako razbere, che skitame po noshtite, shte otkachi.

- Neka otkachi!
- Ti si gotova da se zhertvash zaradi Emo?
- Stani!
- Oh, Marina, ne se syrdi!
- Az ne se syrvoja.
- Tozi rejs mnogo drynchi.
- Takiva sa vsichkite. Vazhnoto e, che po-byrzo shte stignem.
- Sigurno Slavcho e pri pametnika.
- Toj zhivee blizo.
- Na тази spirka shte slezem. Hajde.
- Eto go. Toj chaka.
- Zdravej, Slavcho.
- Zdrasti. Emo ne e u tjah. Iskra syshto. Otkyde shte zapochnem?
- I az ne znam.
- Az predlagam ot pytja za Emo, kato trygnem ot Elito.
- Toj njama da ja zavede u tjah.
- Emo e sam v kyshti za njakolko dni.
- Marina, ti kakvo shte kazhesh?
- Ne znam.
- Strahuvash li se?
- Ne.
- Togava da napravim, kaktto kazva Slavcho.
- Dobre, no ako sa trygnali po pytja kym Iskra?
- Marshrutyt se promenja mnogo.
- Nishto, sled tova shte proverim i drugija marshrut.
- Slavcho, ima neshto, koeto ne predvidihme.
- Koe?
- Che Iskra ima prijatelki, koito sa na kvartiri.
- Iskash da kazhesh, che ima nelegalni kvartiri?
- Da.

- Nishto. Ako shte i cjala nosht shte obikaljame, no shte predotvratim tova neshto.

- Slavcho, ama az sym vinovna. Ne trjabvashe da ja ambicirvam po tozi nachin.

- Tova e izpitanie i za nas, i za Emo.

- Naj-veche za Emo.

- Marina, nima se symnjavash v nego?

- Ne.

- Ako mu se beshe priznala, njamashe da ima nikakva opasnost.

- Znam, che i az sym vinovna. Zatova i dojdoh s vas.

- Dano nishto ne se sluchi.

- Ako sydja po vashija razgovor s Marina, mozhe i da se sluchi. Ako se e otchajal, zashto da ne legne s Iskra za uspokoenie?

- Slavcho, zashto otchajvash momicheto?

- Ne ja otchajvam, a si pravja izvodi, ot koito sledva da pobyrzame.

- Da pobyrzame togava!

- A sigurna li si, che Elito ne te e izlygala?

- Zashto da me lyzhe?

- Zapochvam da se symnjavam vyv vsichki.

- Ti si mnogo podozritelen.

- Zashto da sym podozritelen?

- Iskam da kazha, che se symnjavash mnogo.

- Kogato ne znam nishto sys sigurnost, samo moga da predpolagam.

- Taka e. No ja vizh!

- Kakvo?

- U Emovi ne sveti.

- Che kak shte sveti?

- Da otidem da proverim.

- Nali tam otivame.
- Imash li edna stotinka?
- Zashto?
- Zashtoto asansjoryt im e sys stotinki.
- Stava i bez.
- Ami!
- Za pryv pyt li idvam? Kak mislish?
- Dobre. Da te vidim kakyv majstor si.
- Zatvorete hubavo vratata.
- Bravo!
- Ti maj se symnjavashe v moite sposobnosti.
- Emo sigurno vse taka se kachva.
- Che za kakvo da si habi stotinkite. Pyk toj poveche po stylbite hodi.
- Sportuva.
- Maj che njama nikogo u tjah.
- Ja natisni pak zvyneca.
- Shte sybudim celija blok.
- Nishto.
- Az imam kljuch ot tjah.
- Kak taka shte vlizash bez razreshenie?
- Toj mi e dal.
- Dobre togava, proverii.
- Maj njama nikogo.
- Vlez de!
- Ej sega.
- Marina, kakvo si mislish?
- I az ne znam kakvo da si mislja.
- Ne se symnjavaj. Emo e momche na mjasto!
- Njama nikogo, az vi kazah.
- Dobre, togava da se otpravjame kym drugija marshrut.
- Okej! No znaete li kyde zhivee Isata?

- Znaem, ne se bezpokoj.
- Vie shte vodite tozi pyt.
- Da vyrvim po-byrzo.

I Slavcho, Stanito i Marina se otpraviha kym doma na Iskra po tymnite ulici, kato byrzaha, raztrevozheni za svoja syuchenik i prijatel. V dushata na Marina imashe njakakyv tymen oblak, no tja ne iskashe da vjarva, che Emo e sposoben na takova neshto.

I tja beshe dylboko v sebe si prava.